

декретъ и не питала, има ли съ какво да е замънътъ. Но, тъй или иначе, да ся замъни съ нъщо разрушившето ся учреждение било необходимо, а за това тръбвало пари, средствата на господарството били обрани и исхарчени отъ правителствата на предишните столетия, т. е. отъ онези правителства, които продавали общественниятъ длъжности и въ знакъ на памът оставили на потомството бессилна администрация, слъпна аристократия, развратенъ сждъ, неисплатимъ господарственъ дългъ и озлоблението на массите, което заглушавало въ тъхъ, всъкакво знание на собственниятъ си интереси. Онези представителни събрания, на които, хубавото старо време завъщало такова пъчално наследство, намървали ся въ най трагическо положение. Пътът на легалността и осторожната послъдователност, въ преглъжданието и обновлението на отдъвлните части на господарствения механизъмъ, билъ отръзанъ за тъхъ. Легалността отчасти била невъзможна за това, защото опозицията на привилегиранните класове, отстъпвала само на дѣйствието на силата, отчасти пакъ за това, защото господарственниятъ дългове превишавали средствата му въ онъзи минута, когато дѣйствували революционните събрания. Осторожната послъдователност била невъзможна за това, защото всичката старина ся срушила наведнъжъ, така щото, тръбвало всичко да измѣняватъ и всичко изново да създаватъ. Между това, всъко нарушение на легалността заключавало въ себе си зародишъ за бѫдещата борба и необходимите насилия, а всъко отстъпление отъ осторожностъ-